

Banky filtrov a systémy s rôznym taktovaním

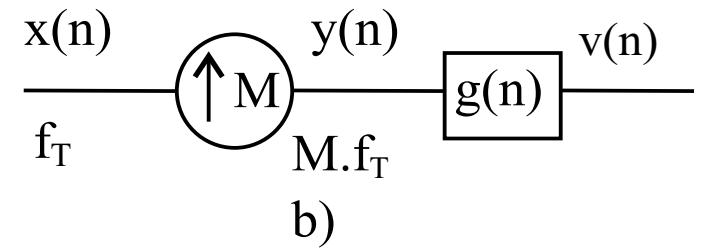
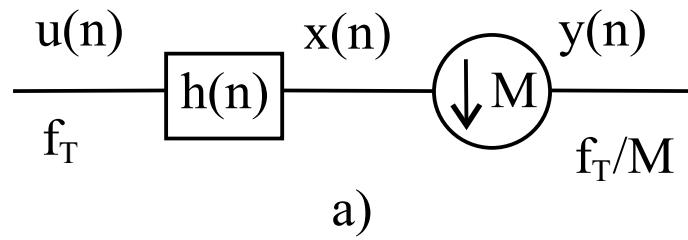
V *systémoch s rôznym taktovaním (SRT, “multirate systems”)* sú vzorky signálu spracovávané v častiach systému s rôznymi *taktovacími frekvenciami*. Zmeny taktovacej frekvencie sú uskutočnené operáciami *decimácie* a *interpolácie*.

Decimácia je proces redukcie vzorkovacej frekvencie celočíselným faktorom M. Najprv je signál $u(k)$ filtrovaný *antialiasingovým* filtrom prípadne ideálnym DP filtrom s hranicou prepúšťania $\Omega_0 = \pi / M$ a impulzovou charakteristikou $h(n)$ a potom je podvzorkovaný. Výsledok po decimácii je:

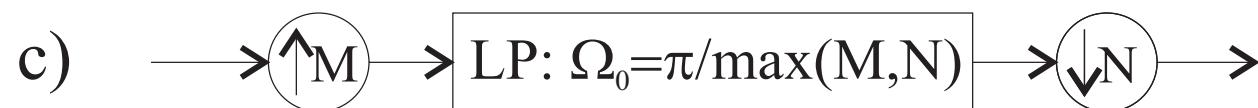
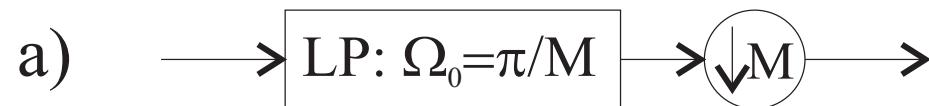
$$y(n) = \sum_k h(Mn - k)u(k)$$

Interpolácia je proces zvýšenia taktovacej frekvencie signálu celočíselným faktorom M. Signál $x(k)$ je najprv nadvzorkovaný (vložením $M - 1$ núl medzi každé 2 vzorky) a potom interpolovaný filtrom (napr. ideálnym DP s $\Omega_0 = \pi / M$) s imp. charakteristikou $g(n)$. Výsledný signál po interpolácii je:

$$v(n) = \sum_k g(n - Mk)x(k)$$

Operácie v SRT a) decimácia b) interpolácia

Požadovaný typ filtra pri : a) decimácii b)interpolácií c) zmene taktovacej frekvencie faktorom M/N

Ekvivalentné štruktúry v SRT

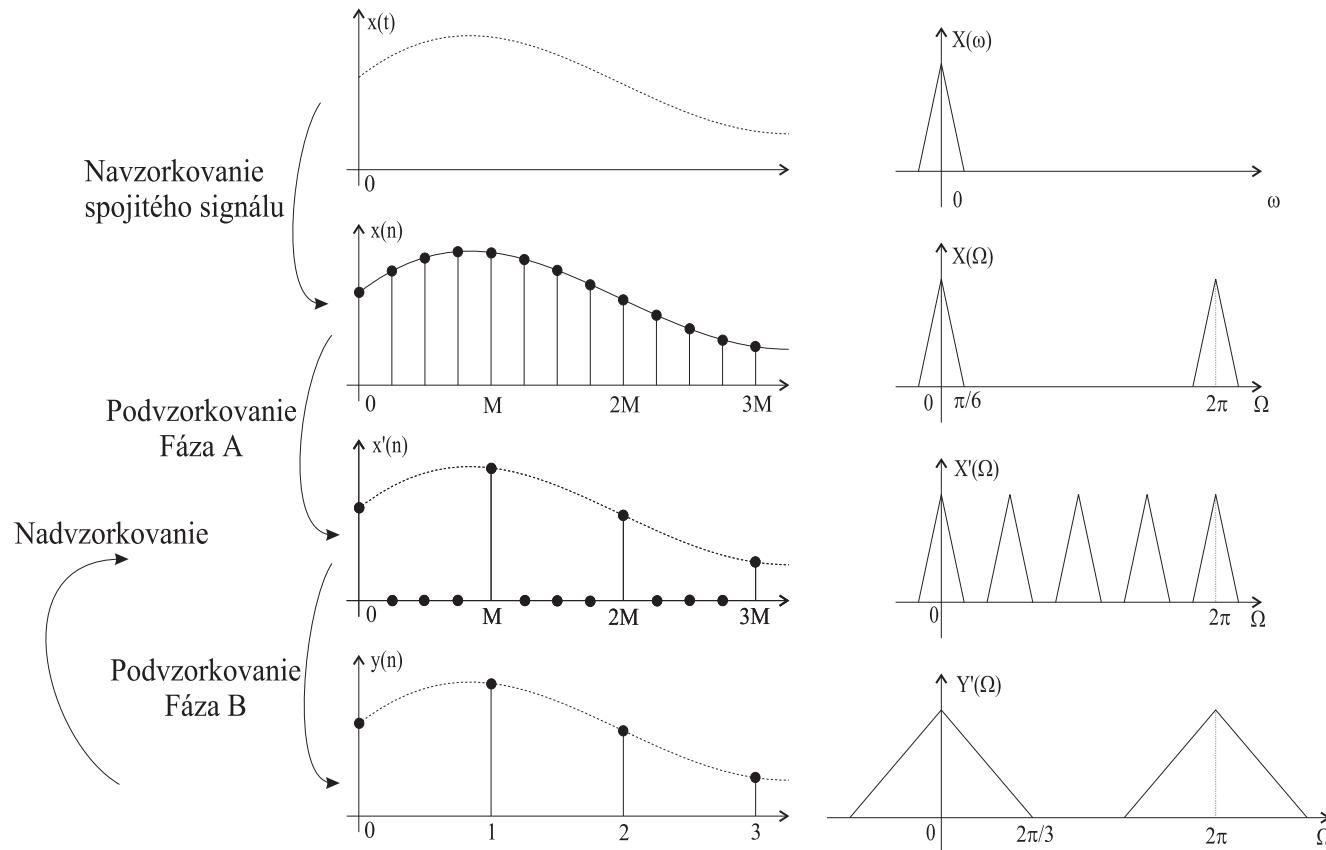
M, N nesúdeliteľné

$$\begin{array}{c} \rightarrow \circlearrowleft M \rightarrow \circlearrowuparrow N \rightarrow = \rightarrow \circlearrowuparrow N \rightarrow \circlearrowleft M \rightarrow \\ \rightarrow \circlearrowleft M \rightarrow [H(z)] \rightarrow = \rightarrow [H(z^M)] \rightarrow \circlearrowleft M \rightarrow \\ \rightarrow [H(z)] \rightarrow \circlearrowuparrow N \rightarrow = \rightarrow \circlearrowuparrow N \rightarrow [H(z^N)] \rightarrow \end{array}$$

Podvzorkovanie signálu

Z pôvodného signálu zachovávame iba každú M-tú vzorku. Pre vstupný signál $x(n)$ je výstup daný $y(n) = x(Mn)$

Čo vo frekvencii odpovedá (znázornené pre $M=4$):

Proces podvzorkovania $x(n)$ môžeme popísat' v dvoch fázach:

A) vynulovanie nepotrebných zložiek (násobenie Kroneckerovými impulzami)

$$x'(n) = x(n) \sum_{r=-\infty}^{\infty} \delta(n - rM) = x(n) \frac{1}{M} \sum_{k=0}^{M-1} e^{j \frac{2\pi}{M} nk} \quad (\text{Finta})$$

Z transformáciou dostaneme:

$$X'(z) = \frac{1}{M} \sum_{k=0}^{M-1} Z \left\{ x(n) \left(e^{j \frac{2\pi}{M} k} \right)^n \right\} = \frac{1}{M} \sum_{k=0}^{M-1} X(zW^k)$$

, kde $W = e^{-j2\pi/M}$. Tomu opovedá frekvenčná charakteristika (pri $z = e^{j\Omega}$)

$$X'(\Omega) = \frac{1}{M} \sum_{k=0}^{M-1} X\left(\Omega - \frac{2\pi}{M} k\right)$$

T.j. výsledné spektrum je sumou M pôvodných spektier, posunutých zakaždým o $2\pi/M$.

B) Zmena mierky, resp. roztahnutie signálu $x'(n)$

$$Y(z) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} x'(Mn)z^{-n} = \sum_{k=-\infty}^{k} x'(k)\left(z^{\frac{1}{M}}\right)^{-k} = X'\left(z^{\frac{1}{M}}\right) \quad Y(\Omega) = X'(\Omega/M)$$

Výsledkom podvzorkovania teda je:

$$Y(z) = \frac{1}{M} \sum_{k=0}^{M-1} X\left(z^{\frac{1}{M}} W^k\right) \quad Y(\Omega) = \frac{1}{M} \sum_{k=0}^{M-1} X\left(\frac{\Omega - 2k\pi}{M}\right)$$

Nadvzorkovanie signálu.

Pri nadvzorkovaní signálu vkladáme medzi jeho vzorky zakaždým $M-1$ núl. Teda pre vstupný signál $x(n)$ je výstup daný:

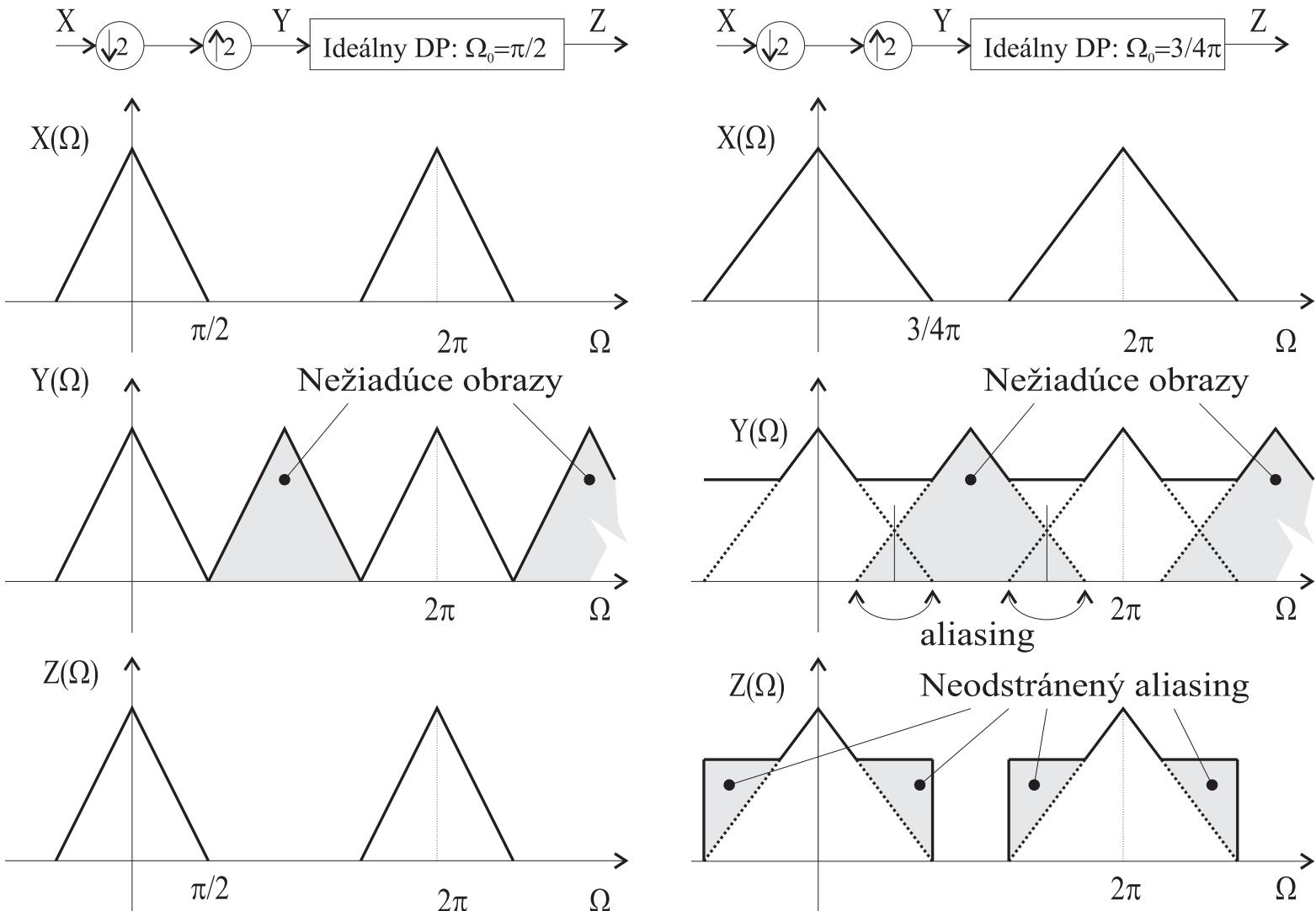
$$y(n) = x(n/M)$$

Proces je opačný ako pri fáze B podvzorkovania, t.j na intervale vznikne $M-1$ obrazov spektra pôvodného signálu $x(n)$:

$$\begin{aligned} Y(z) &= \sum_{n=-\infty}^{\infty} x(n/M) z^{-n} = \sum_{k=-\infty}^k x(k) (z^M)^{-k} = X(z^M) \\ Y(\Omega) &= X(M\Omega) \end{aligned}$$

Úlohou interpolačného filtra je ***odstrániť týchto $M-1$ obrazov.***

Podvzorkovanie a následné nadvzorkovanie signálu

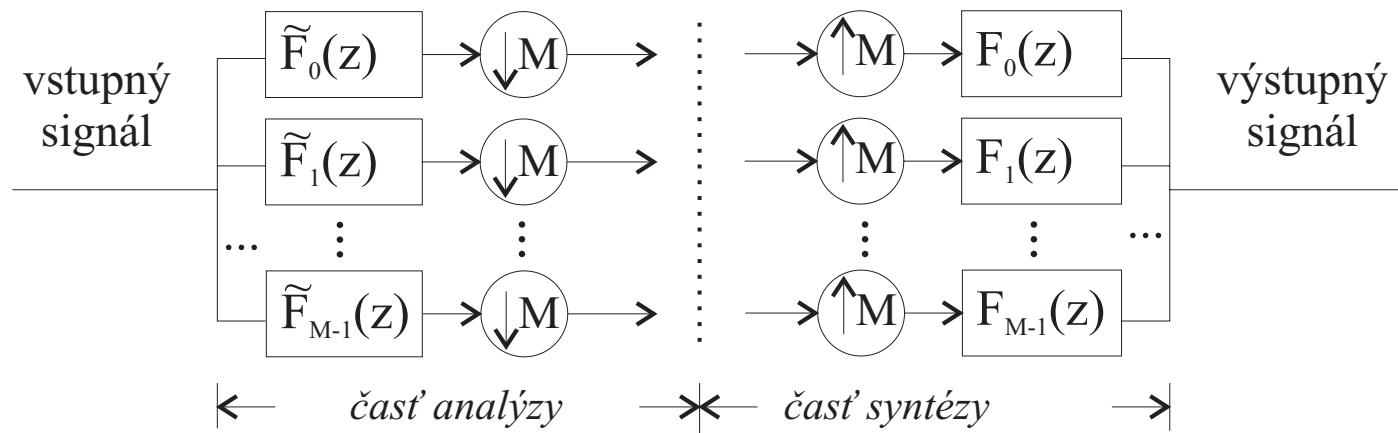
- Vidíme, že po podvzorkovaní a následnom nadvzorkovaní vieme bezchybne zrekonštruovať iba signál frekvenčne ohraničený po $\Omega_0 = \pi / M$.
- Ináč vzniká tzv. **aliasing** (sčítavanie zrkadlových spektrálnych zložiek signálu), ktorý nevieme odstrániť.

Ako po podvzorkovaní zrekonštruovať ľubovoľný signál?

→> Riešením je banka filtrov.

Banka filtrov

Definícia: **Banka filtrov (BF)** je sústava, v ktorej filtre, použité v operáciach decimácie a interpolácie, umožňujú signál rozložiť (analýza) na **subpásma** a späť zložiť (syntéza).

Všeobecná schéma M -pásmovej banky filtrov s **kritickým podvzorkovaním**

- Signál je rozdelený filtrami pre analýzu \tilde{F}_k na M časti (**subpásie**) a následne podvzorkovaný – **analýza signálu**
- Signál zrekonštruujeme spätným nadvzorkovaním týchto dvoch častí, interpoláciou filtrami pre syntézu F_k nakoniec sčítaním – **syntéza signálu**

Ak je výstupný signál identický so vstupným, potom FB má vlastnosť ***perfektnej(úplnej) rekonštrukcie***.

Zvyčajne chceme FB s *rušením aliasingu* a *úplnou rekonštrukciou signálu*.

→ Prenosové funkcie analizačných $\tilde{F}_k(z)$ resp. syntetizačných filtrov $F_k(z)$ musia splňať isté podmienky.

Najčastejšie je používané rovnomerné rozdelenie na subpásma v tvare:

